

Na vsakim kraju, kjer jih zamorejo Turki napasti, je en šerdar postavljen, katerih skupej je 8.

Pokličejo se pa bojni možje v vojsko s tem, da tisti, ki zastavo (bandero) nosi in se bajraktar imenuje, zastavo na streho postavi. Ko Černagorci to znamnje zagledajo, se snidejo berž pri svoji zastavi, in bajraktarji jih peljejo k šerdaram, ki so, kakor smo rekli, zapovedniki posamskih armad. Hrabri junaki prejmejo po vojski zlato svetinjo, katero je rajni vladika *) napraviti dal.

Vladika je osnoval tudi množico brambovcov, katerih je 420, ki od vlade plačo dobivajo (vsakrati 120 dvajsetic na leto), katerih služba v tem obstoji, da po Černagorskih okrajnah nad tem čujejo, da se ukazi vladikovi spolnujejo; poberajo tudi davke itd. Zapovedniki teh brambovcov se imenujejo kapitani; 12 jih je, vsak dobiva po 300 dvajsetic letniga plačila.

Černagorci so staroverci, le v Kučki dolini je nekoliko katolčanov.

Jezik Černagorcov je jugoslavenski, ki se je v stari čistosti ohranil.

Černagorec je vès vnet in ponosen na zgodovino svoje domovine, ker zgodovina njegove domovine je tudi zgodovina junaštva njegovih očakov. Nobena kronika scer ne ohranjuje junaških del njegovih sprednikov, vunder te slavne dela vse živé v pesmih naroda, ktere nepozabljivo grejo od roda do roda.

Kakor sploh vsi slovanski narodi radi pojó, tako tudi Černagorci; njih viže so resnobne, tužne, žalostne, kar je sploh značaj slovanskiga petja. Kdor je slišal te pesmi o pokojni jasni noči v samotnih dolinah prepevati in odmevati jih od visocih pečin, nikdar ne pozabi, kaj je njegovo serce takrat čutilo!

Nar večí teržtvo za Černagorce je v Dalmatinskem mestu Kotar. Vsak torek, četrtek in vsako saboto pridejo Černagorci s svojih gorá tù sèm na somenj. Ženske smejo svobodno v mesto, moški pa le, ko so orožje od sebe djali.

Svojiga denarja Černagorci nimajo, povsod se vidi skoraj le avstrijski denar; zlati (cekini), tolarji (zlasti tolarji Marie Terezije), dvajsetice in drobiž. Tudi turške pare imajo.

Knjižerna novica.

Koj po novem letu bo izšel prvi svezek slovanskih narodnih pesem po nadpisom: „Cvètje slovanskega naroda“. Obsegel bo v prvem razdelku slovenske narodne pesme, ki še nikjer natisnjene niso in v drugem naj lepše narodne pesme vsih slovanskih rodov poslovenjene in zraven tudi v izvirnem jeziku. Trem ali štírem pesmam bodo tudi napevi pridjani. Cela knjižica bo obsegla okoli 100 strani. Kdor do novega léta naročnino pošle, dobí vsaki zvezek za 20 kr. sr. Kdor se na 10 svezkov naročí, dobí ednajsti poverh. Imena častitih naročnikov bodo vsakej knjižici pridjane. Serčno poprosim vse častite rodoljube, me v izdavanju po mogočosti podpirati, bodi si z obilnimi naročili ali s slavljskimi narodnimi pesmami za omenjeno knjižico. Ni dvomiti, da je to prvi pot, predrage Slovence z narodnim pesništvo Slavjanov, od kterega slavni nemški jezikoslovec J. Grimm pravi: „nad njega krasoto bi Europa ostermela“, s njih jezikom in pravopisom (s latinico in cirilico) soznani in si v jeziku čedalje bolj približati.

V Celovcu.

Anton Janežič.

Nov jugoslavenski časopis.

Pod nadzorstvom Matice ilirske bo izhajal prihodnje leto v ilirskim jeziku krasnoslovni (lepoznanski)

*) Prihodnje leto bomo prinesli v Novicah podobo (obraz) rajniga slavniga vladika. Vred.

**) Tudi Novice prejemaajo naročila. Vred.

časopis „Neven“, ki bo obsegel podučne članke o krasnoslovju in vsih lepih umetnostih, pripovedi, novele, pesme, življenjopise krasoslovnih pisateljev in umetnikov, potopise itd., kakor tudi važniši nepolitiške dnevne zgodbe. Izhajal bode v novim letu vsako nedeljo na celi poli v veliki osmini, ter bo veljal s poštnino vred 5 fl. na leto; predplačila se jemljejo tudi za polovino in četrto leta. Plačila se pošiljajo g. Naumu Mallinu, podpredsedniku gospodarskiga odbora Matice v Zagreb.

Ker se smé iz vsiga izversten lepoznanski časopis pričakovati, vsim jugoslovanskim krajem namenjen, in se mu po tem takim tudi iz Slovenskiga naročnikov manjkalo ne bode, radi prejemamo tudi mi naročnino na imenovani časopis, ako je komu bolj na roki, jo nam poslati. Vredništvo.

Novičar iz slovanskih krajev.

V Gradcu se je začela nedeljska šola za keršence.

Iz Celjovca so šli poslanci na Dunaj, se cesarju zahvalit za milodare povodnjencam, in prosit za železnico. Légar (typhus) se zlo razširjuje po Celjovcu.

Iz Gorice. Prosimo, da v „Novicah“ natisnete sledeče slovó, katero smo poklonili hvaležni učenci v Gorici svojimu ljubljenu gospodu učeniku Jožefu Premru-tu o njegovim odhodu iz Gorice v Zagreb — v znamenje, kako učenci spoštujejo učenika, kterimu ljubezin do mile svoje matere živo v sercu klije.

Naj se učenost in imé, čast Tvoja, rojak, ne pozabi,
Dokler Tebi dragó v Krajni slovenstvo živi!

Dr. Prešern.

Ko solnce prot večeru umirajoče
Še gore daljne z žarki pozlatuje;
Tako Vas Učenik, predragi Oče,
Vaš zvest učenec danes pozdravljuje,
Vi greste dalječ Slave zvesti sin,
Pri nas ostal bo vedno Vaš spomin.

Ste bili Oče nam preljubeznjivi,
Prijazni vedno svetovavec mili;
Domačega jezika, Dobrotljivi,
Ste med nas ino gromno moč učili.
Branili ste nas pogubljenih zmot,
Kazali srečnega življenja pot.

Lepo zahval'mo Vas za vse dobrote,
Ki ste prijazno nam jih dodelili;
Prosimo Vas, de nas pušene srote
Ne boste v daljnem kraju pozabili;
Kjer slavi drage rožice cvetó,
Naj tudi Vam življenja pot brez terna bo.

Še zadnjič milo se na nas ozrite,
Na nas vselej zvest Vam učence;
Še enkrat nas v Bogu blagoslovite
Sinove Vaše, ljubljene Slovence. —
Oprosti tamkaj Vas vsih nadlog
V veselju živi dolgo časa večni Bog!
V Gorici 6. grudna 1851.

Xp. Iz Celja. Prvi pred porotno sodbo tega mesca je stal Adolf Seder, priseženi poštni odpravnik v Brežcah, obdolžen hudodelstva onezvestenja in prestopka goljufije, katerih se je s tem okričil, da je več na pošto danih denarnih pisem prideržal in se denarja polastil. 29. januarja t. l. je dal potni kramar Matia Schleimer pismo z 184 fl. na pošto; ker pa dolgo časa od prejemnika nobenega pisma ne dobí, da je denar prejel, naznani to sodí; preiskovanje je razodelo, da je tisto pismo z 184 fl. še le 28. marca t. l. iz pošte odpravljeno bilo, ko je pred ta dan tergovec Dell Cott pismo z 539 fl. na pošto dal v Weitenstein namenjeno. Pa tudi od tega pisma ne pride zagotovilo prejema. Pri preiskavi tega zadržka se je Seder s tem izgovoril, da mu je pismo po nesreči pogorelo; za tega voljo je pripravljen vso škodo poverniti, kar je tudi storil. Če je že izgovor sam po

sebi čuden bil, da mu je pismo pogorelo, je bilo to še bolj čudno, da je prvo pismo z denarjem še le potem iz pošte naprej šlo, ko je bilo drugo s še več denarjem na pošto prišlo. Tudi zidar Janez Kolovič v Brežcah je 37 fl. s pismom na svojega očeta na pošto dal, zastran katerega je pri sodijski preiskavi Seder obstal, da se je teh denarjev polastil za poplačanje poštnih rajting. Poleg vsega tega je bil dalje Seder obdolžen, da je pismo z 150 fl. prideržal, ki je od Janeza Ciani-ta na Matija Prešerna v Brežcah po pošti prišlo. Pri preiskavi se je najdlje prejemni list, podpisan od prejemnika Prešerna — ali ta terdi, da ni nič prejel, pa tudi nič podpisal, ker še pisati ne zna. Seder pravi, da je njegov oče to pismo nekemu neznanimu možu dal, ki se je za Matija Prešerna izdal. Koliko je na tem resnice, naj vsak sam sodi! Poslednjič se je pri poštni preiskavi zvedilo, da je Seder od nekterih reči več poštnine poberal, kakor je predpisano. — Porotniki so ga le onezvestenja in prestopka goljufije v zadevi Schleimerja „kriviga“ spoznali, in zavoljo tega je bil na 4 mesce v ječo obsojen. Onezvestenje Dell Cottoviga pisma je bil že prej poplačal, preden je ta reč pred sodbo prišla; tedaj je kaznivost odpadla. Čudno pa je bilo, da ga niso onezvestenja v zadevi Prešernovi in Kolovičevi kriviga spoznali, čeravno je poslednjo krivico v prvi preiskavi sam obstal. Zdi se nam, da g. porotniki mislijo, da le lastno priznanje (obstanje) zatoženca je poročstvo gotove krivice, katero napčno misel smo neradi že vnovič pri naših porotnikih zapazili. Bistroumni g. zagovornik dr. Forregger je negotovost porotnikov o svojim govoram še bolj omajal. Obravnavo je v nemškem jeziku dež. sod. svetovavec g. Braulik jako pravdoslovno vodil.

(Dalje sledi.)

Iz Frauhajma 1. grudna. Ljube Novice! ve široko po svetu hodite ino marsikteri domorodec vas željno prebira; oznanite po vsih krajih Slovenske zemlje sledečo važno reč: Gosp. Anton Janežič, vrednik Slovenske Bčele v Celovci, je pretekli mesec poziv do Slovenskih domorodcev oglašil, da bi Slovenske narodne pesmi, ino kolikor je koli mogoče z napévi vred, potler pripovedke ino prislovice med ljudstvom skerbno pobirali ino jih njemu v Celovec pošiljali; on bi jih, če ne drugači, s pomočjo „družtva sv. Mahorja“ izdal. Domorodci! to je imenitna reč, in za njo tudi zadnji čas. Zdaj je še najti tega narodnega blaga, katero pak v doma zmirom na menje ino menje gre; vsej je tudi v ravni meri prave dobrovoljnosti ino zadovoljnosti med ljudmi zmirom menje. Zato domorodci! poslednja doba je, še oteti, kar še ni celo izginulo. — Kakor je znano, je naš dragi rojak, Slavenstvu prerano umrl, gosp. St. Vraz že v leti 1839 v Zagrebu 1. razdelek slovenskih narodnih pesem na svetlo dal, in od teh dob za 2. razdelek še jih neprenehama nabiral *). Ali nemila smert mu je to ino še veliko drugih važnih del ustavila. Bodi mu zemljica lahka! — Za izgled bi nam pač imeli biti Lužičanje, katerih je toliko malo na svetu, ino vendar imajo, bi rekel, naj skrbneje ino naj

lepše v vrsto spravljene narodne pesmi z napévi, pripovedke ino prislovice ino še prejako v Nemško predstavljene. V nabiri Haupta ino Smolarja je 531 pesem, 18 pripovedk ino 199 prislovic. Naš rajni Vraz pak ima v svoji 1. knjigi le 114 pesem, ino Koritko v 5 zvezkih le 226!!! *) (Cafov **).

Iz Loške doline. D-n. Za povzdigo kmetijstva so bile po celi krajnski deželi podružnice postavljene, katerih namen je, nasvete, sklepe ino naprave deželnega kmetijskiga družtva v svoji okolici naznanovati, se posvetovati, kako v vsakim kraji kmetijstvo zboljšati, slabe navade zatirati ino zaspane kmetovavce spodbujevati, da se tako v prid posamesnih kmetovavcov in v blagor celi domovini kmetijstvo poboljša. Od več krajev tudi hvalevredno prizadevanje kmetijskih podružnic v „Novicah“ večkrat beremo — od naše se nič ne sliši. Tudi je v ti okolici še premalo udov ***); naj bi se jih več izvolilo v spodbujanje kmetijstva in dajanje lepih izgledov, katerih zlo potrebujemo. V naši dolini je kmetijstvo zlo na slabim, ker kmet tukej zavoljo gojzda obdelovanje zemlje zanemarja; za gnoj, kateri je poglavitna reč pri kmetijstvu, se malo skerbí, in se še, da se le slabo pognoji, kupiti mora; trosi se pa toliko več po ulicah, cestah ino spašnikih; zanikernost, kar gnoj tiče, je tako velika, da še straniš (sekretov) ni; drugod pa, kjer se ne spodobi, je pa dosti te nesnage. Ker pa gnoja ni, se vé, da so tudi pridelki pičli. Sadjoreja je pa še slabši; mladiga sadniga drevja se nič ne vidi, ino tudi stariga le malo, ino še to je večidel zanemarjeno. Koliko pa je še drugih napák, ktere so kmetam v škodo, brez da bi jih spoznali! Tudi zavoljo manjših ino bolj navadnih povodinj (od letošnje nenavadne strašne povodnji ne govorim, za katero ubogi Ložani ne morejo) bi se dalo dosti storiti, ko bi požerki ino votline, kamor se voda v zemljo odteka, pridno streljeni bili; tako pa, preden voda do lukinj priti zamore, zalije njive ino košenine v dolini. Tudi našim županam ino svetovavcam bi priporočili, da bi si na vso moč prizadevali, da bi se po polji ino vertih tatje na plazili, da bi se po travnikih zavoljo treh stopin bližje poti ne hodilo ino tako travo teptala †), da bi ne bilo skrivnih žganjarij, ktere so uzrok toliko hudiga itd. Res je scer, da taki možje, ki v prid svojim sosedam delajo ino si svoje dolžnosti na tanjko opraviti prizadevajo, si dosti sovražnikov na glavo nakopajo, — ali to jih ne sme strašiti; vsak, katerimu je kakošna skerb izročena, je dolžan, svojimu opravilu zadostiti.

Iz Polhoviga Gradca. Priporočenje. V Polhovim Gradcu smo nov tabernakel dobili, kateri je tako lično ino umetno narejen, da si v dolžnost štejem, mojstra tega dela Slovincam naznaniti ino ga živo priporočiti. Simon Rupnik je ta umetnik, ki je zraven tega dela v Korenski podružnici velki altar ponovil, tako da ga je veselje gledati. Pograjski župan.

Iz Ljubljane. V poslednjih „Novicah“ omenjeno poslanstvo mestniga odbora sedaj ne bo šlo na Dunaj, ker se je za gotovo zvedilo, da tista govornica, po kateri ima deželno poglavarstvo iz Ljubljane priti, je za zdaj le prazna govornica; vunder bo mestni odbor povabil deželne stanove, da naj se tudi oni sklenejo z njim v napravi prošniga pisma, katero bo g. Ambrož osnoval,

*) Po naših mislih je pa še teh veliko preveč, gledé na njih vrednost. Vred.

**) Vganjko besedne zastavice prosimo. Vred.

***) Ker je dosihmal v ti okolici še malo udov kmetijske družbe, bo mende prav, ako se ta podružnica združi s Planinsko. Vred.

†) To bo popolnoma storiti le takrat mogoče, ko pride toliko zaželjna nova poljska postava na dan. Da bi jo kaj kmalo dobili! Vred.

*) Tudi jaz sim rajnemu g. Vrazu pred 12—7 leti mnogo nabirkov Slovenskih pesem iz svoje okolice v Zagreb pošiljal: bil sim zavoljo tega navlaš v Zagrebu, da bi je iz Vrazove zapustnine, ktera je vlast Zagrebškega narodnega muzeuma, v svoje roke dobil; pak vendar nisim mogel, ker ni bilo gosp. muzejskega ravnatelja doma. Gorljivega g. Janežiča pak prijazno opomnem, da se s slavnim ravnateljstvom Zagrebškega narodnega muzeuma sporazumi ino pogodi; lahko bi mu bilo, še tudi drugih Vrazovih spisov Slovenskih narodnih pesem dobiti, ker imenovano ravnateljstvo velike trude rajnega Vraza samo toliko cení, da ne bo pripustilo, da bi prazdni ostali. Pisavec.

val, v katerim se bo cesar prosil: naj bi se Ljubljani, ki je po svoji legi toliko važno mesto in nekdanje glavno mesto ilirskiga kraljestva bilo, tudi prihodnje ohranila imenitnost glavnega mesta. — Cesarjev adjutant in milodaritelj, generalmajor Kellner je iz Laškiga že v Notrajsko prišel. Z veseljem beremo naznanilo, da je po tem, ko je nar bolj nesrečne kraje ogledal, okrajnimu poglavarju baronu Mak-Nevenu v imenu cesarjevim 13.000 fl. izročil, ktere naj tako razdeli, da povodnjenci v Loški dolini prejmejo 8000 fl., v Planinski dolini 3000 fl., v Pivski in Reški dolini pa 2000 fl. — Milodarov se za povodnjence in reveže Metliške in Černomeljske okolice še zmiraj veliko nabera. Odbor Krajncov je v Terstu do 13. t. m. že nabral 2809 fl. 30 kr., nadvojvoda Ludevik je poslal 300 fl., nadvojvoda Maksimilian 100 fl., Krajski deželni stanovi so namenili 1000 fl., iz igre v kazini se je skupilo 193 fl., iz igre strelske družbe 252 fl. 22 kr., — še več pa je donesel koncert, ki ga je unidan po prizadevanju svojiga vodja g. H. Costa-ta filharmoniška družba napravila; odrajtalo se je v ta blagi namen 300 fl.; toliko še noben koncert ni donesel; tudi ravno naznanjeni pregled politiške osnove Krajske dežele, ktero je g. J. Pradač, tajnik c. k. dež. poglavarstva, na veliki pōli na svitlo dal in skupšino (dobi se v bukvarnici g. Kleinmayerja in Bambergar po 6 kr.) Metličanam in Černomeljanam namenil, bo revnim marsikak goldinar naklonil, ker je ta „pregled“ (Tableau) na več strani znamenjiv. — Kar Metličane in Černomljane vtiče, slišimo, da g. deželni poglavar, po nasvetu od več strani, misli iz nabranih denarjev večidel žita revežem kupiti, kar mora vsak za dobro spoznati, ker vé, da v taci nadlogah se revežem vselej bolj gotovo z blagam, kot z denarjem pomaga. — S serčnim veseljem smo brali te dni v Dunajskih vradnih novicah, da so cesar 1. dan t. m. na vse strani visoke časti vredniga dosedanjiga Vodiškiga fajmoštra g. Arkota zo prošta v Novim mestu izvolili; Vodiški farmani so, kakor zvémo, zlo žalostni, svojiga ljubljeniga fajmoštra zgubiti, ki so jim toliko let prav oče v vsim bili, — vunder višji poklic jih kliče na višji mesto. Ravno s tem sklepam sta g. Semiški fajmošter Žagar in g. Meterc, podvodja Ljublj. duhovšnice, za korarja v Novim mestu izvoljena. — Ker je novi evangeljski cerkvi v Ljubljani cesarsko poterjenje duhovniga pastirja unidan došlo in je cerkev že tudi popolnoma izdelana, je v Ljublj. časopisu predstojnik evangeljske občine naznanil, da bo na dan sv. treh kraljev slovesno posvečenje nove cerkve, ktera je v tem naznanilu „Kristusova cerkev“ imenovana. — V Ljubljani se je te dni začelo pobiranje tistih puš, ki jih je nekdanja narodska straža (Nationalgarde) imela in ktere se morajo sedaj po višjim ukazu vojništvu izročiti proti nekakimu odškodovanju, če je puška lastnina stražnika bila. — Sliši se, da danes ali jutro pojde naš cesar z Rusovskim caram skozi Ljubljano v Benetke. — Tudi se govori, da je vodstvo železnice ukaz dobilo, da naj se s kurjavo za hlapone (Lokomotive) dobro proskerbí.

Novičar iz mnogih krajev.

Razglas prihodnje vladne osnove za austrijsko cesarstvo se kmalo pričakuje. — Tudi nova vravnava cerkvenih reči za austrijsko cesarstvo je v škofjih zborih že večidel gotova. — Na Laškim je podaril cesarjev adjutant generalmajor Kellner povodnjencem v Friulu 15.000 fl., v Beluni 15.000 fl., v Rovigu 6000

fl., v Padvi 6000 fl. — Vremenski prerok Stiefel prerokuje za prihodnja dva mesca (prosenc in svečan) suho in merzlo zimo; snega bo srednje padlo. — Še zmiraj so vsih oči na Francosko obrnjene. V kratkim bomo povedali zgodbe pretečeniga tedna. Čeravno je bil v Parizu boj med ljudstvom in armado le na nekterih krajih hud, je vunder po telegrafskih naznanilih izmed ljudstva perve dni 2756 mertvih bilo, izmed vojakov 16 mertvih, ranjenih 107. Vsakiga, kteriga so z orožjem v roki zasačili, so berž vstrelili; take pa, ki so Napoleonovim namenam sicer nevarni, so zaperli. In tako je punt v Parizu zatert; oblast je popolnoma v rokah Napoleona; 150.000 vojakov čuje noč in dan nad pokojem mesta. Ko je pa plamen vstaje v Parizu potihnul, se je začel po deželi širiti, tako da je bilo treba na vse strani armade poslati, in mnogo okrajn je v posednim stanu in vojaški oblasti. Med tem je Napoleon oestro postavil, da vsak, kdor pokoj dežele razdira ali je ud kakiga skrivniga društva, bo na 5 do 10 let iz dežele v Afriko izgnan. Izmed zapertih imenitnih mož je izpustil dosihmal le glavarja tiste stranke, Thiers-a po imenu, ki se za naslednika predzadnjiga kralja poganja, ki je pa mogel nanaglama Francosko deželo zapustiti in se je že v London podal. — Armada je že volila, in veči del vojakov je na strani Napoleona. 20. in 21. tega mesca pa bo volilo ljudstvo, to je, vsak Francoz, ki je 21 let star in ki vživa državljanske pravice, ima v skrivni volitvi (to je, brez podpisa svojiga imena) na listek zapisati: ali je za Napoleona ali ne. Ta 2 dneva, v kterim bo zvedil Napoleon misel Francozov, sta silno imenitna za prihodnost Francoske dežele in za daljne prigodbe svetá, ker se bo po tem nova osnova Francoske vlade začela, če bo zopet izvoljen, — če ne bo izvoljen, je po besedah svojiga proglasa 8. tega mesca pripravljen, se oblasti odpovedati. Na Francoskim je okoli 10 milionov volivcov, — v letu 1848 je bil Napoleon, kakor se je pri vsaki priliki rad ponosoval, z 6 milioni glasov izvoljen; sedaj se bo pokazalo: ali si je še staro zaupanje ohranil, da ga bo 6 milionov volilo, ker v proglasu na ljudstvo 8. decembra sam takole govori: „Francozi! Nepokoj je zatert. Karkoli boste na volitni dan razsodili, družba človeška je rešena. Pervi del mojiga poklica je spolnjen. Če Vašiga zaupanja več nisim vredin, če ste se svoje misli spremenili, ni treba drage kervi prelivati, — dosti je, da le nasprotno misel v volitno tružico veržete. Jez se bom vedno le po razsodbi ljudstva ravnal. Ali dokler ljudstvo ni govorilo, se ne bom nobeniga truda vstrašil in si na vso moč prizadjal, naklepe puntarjev pokončati itd.“ Da tedaj ravno tako Napoleon kakor vès svet izid in nasledke te volitve pazljivo pričakuje, je po takim gotovo. Poslednje telegrafne naznanila od 12. t. m. naznanijo, da se plamen prekucij dalje širi po deželi, in da je okrajna Spodnjih Planin popolnoma, okrajna Vardeanska pa deloma v rokah puntarjev. Močna armada se je tje podala. Ukaz vojniga ministerstva zapové zoper puntarske okrajne z nar veči oestrostjo ravnati. Govorica, da sta se kraljeviča Joinville in Aumale, sinova poslednjiga Francoskiga kralja iz Angleškiga na Francosko podala, je preklicana.

Darila za Černomljane in Metličane.

Gosp. Janez Steiner	1 fl. — kr
Maria Pettau, šolarca	1 » — »
Gosp. Jakob Jerin, fajmošter pri Beli cerkvi	5 » — »
Srenja Belocerkevška	2 » 50 »

Prosimo prav lepo še za milošin več.

Za naročilo „Novic“ prihodnjiga leta ponovimo povabilo, in zavernemo častite bravece na doklado, poslednjimu listu pridjano.